

[Aksel Møller.]

raade hen imod at bekæmpe Inflationen stærkere og stærkere — paa den anden Side en Finansminister, som ønsker at holde Rentefoden i Ave, i alt Fald at forhindre den i at komme til at stige for stærkt. Det vilde være, synes jeg, gunstigt og heldigt for Udviklingen, om vi af den højtærede Finansminister ved Lejlighed kunde faa — og det egner maaske Udvalgsbehandlingen sig bedst til — en Redegørelse for Finansministerens Opfattelse af Renteproblemet i den kommende Tid her i Landet. Rentens Udvikling vil staa i Forbindelse med Obligationernes Rolle under Betalingen af Eengangsskatten, med hele Spørgsmaalet om Likviditeten ved Eengangsskattens Erlæggelse og ogsaa med mit Partis Standpunkt til § 2 i det Lovforslag, den højtærede Minister har fremsat.

Lad mig slutte med disse Bemærkninger, idet jeg tilføjer, at den Tankegang, som Lovforslaget bygger paa, vil faa mit Partis Støtte, og det vil være vor Opgave at medvirke til en Gennemførelse af Lovforslaget med § 1 praktisk talt uden Ændringer og med § 2, efter at vi er blevet beroliget af den højtærede Finansminister.

Aksel Larsen: Mit Parti er meget betænkeligt ved den Tendens, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag. Saa vidt jeg efter det Materiale, der staar til Raadighed — Lovforslagets Bemærkninger og den højtærede Finansministers Forelæggelsestale —, kan beregne, vil det sige, at man i Løbet af en meget kort Tid efter Tysklands Kapitulation — nærmere betegnet 2 eller 3 Aar — nedbringer Statens Reguleringskonto i Nationalbanken, altsaa Kontoen for den tyske Gæld til Danmark, med et Beløb paa omkring 4 Milliarder Kroner. Jeg tør ikke garantere for, at denne min Beregning er rigtig. I den Forbindelse mangler vi Oplysninger om, hvor meget Provenuet af de 2-aarige Statsgældsbeviser, de 6 Maaneders Skatkammerbeviser og Statsspareobligationerne vil udgøre; saa vidt jeg forstaa, har den højtærede Minister Planer om, at ogsaa Provenuet af disse Laan skal overføres til Reguleringskontoen. Jeg maa maaske henstille til Finansministeren, at han enten i Dag, hvis han har Materialet ved Haanden, eller ogsaa ved en anden Lejlighed giver en samlet talmæssig Opgørelse over, hvilke Beløb og hvilke Kilder han har til Hensigt at anvende til Nedskrivning af Reguleringskontoen, og en samlet Opgørelse over, hvor meget Beløbene andrager inden for en bestemt Tidsfrist. Det er mit Indtryk, at det i hvert Fald

drejer sig om meget store Beløb, og at det drejer sig om mere end en Halvering af den Konto paa 7½ Milliard Kroner, Tyskerne efterlod sig i Nationalbanken, da de blev tvunget til at forlade Landet.

Set ud fra en formel Betragtning kan man jo nok sige, at dette er aldeles udmærket. Reguleringskontoen i Nationalbanken er i Virkeligheden Udtryk for en ekstraordinær Statsgæld, og det vil være af stor Værdi, om man faar Statens Finanser saneret og faar Staten befriet for det mest mulige af dens Gældsforpligtelser. Hvis man ser saadan paa det, maa man sige, at det er imponerende, at en Regering og en Finansminister kan sørge for, at Afviklingen af dette Forhold sker i det Tempo. Samtidig kunde man drage den Slutning deraf, at det danske Samfund maatte være finansielt meget stærkt, naar det var i Stand til i et saa rivende Tempo at afdrage paa denne Gæld.

Vi kan imidlertid ikke indlade os paa at se saa formelt paa det. Staten hæfter ganske vist for Beløbene paa Reguleringskontoen i Nationalbanken, men denne Reguleringskonto i Nationalbanken er kun i Stand til at gøre meget begrænset Skade, saa længe den saa at sige ligger infrosset — det koster maaske en i Forhold til det store Beløb ubetydelig Rente, men jeg skulde tro, at det ikke er noget stort Problem at klare denne Rentebetaling, for hvis den blot afbalanceres af en tilsvarende Konto paa Nationalbankens Passivside, altsaa Indskud fra Statens Side, er jo Nationalbankens Regnskab og Balance i Orden — og derfor skulde der saadan set ikke være noget, der tvang til at afbetale i særlig rivende Tempo.

Det, der derimod vil have Betydning, er, at man garderer sig i den Tid, der kommer, med Hensyn til de Forhold, den kan bringe. Vi ved, at Staten i Øjeblikket ved Hjælp af Eengangsskatten, som beklageligvis er blevet alt for karrigt tilmaalt af Regeringen; ved Hjælp af Konfiskation af Landsforæderes Formuer, som at dømme efter Finansministerens Tale sker i meget, meget ringe Omfang, ved Hjælp af Skattebøder, Efterbetalinger og paa anden Maade faar temmelig store Beløb til sin Raadighed, og det kan naturligvis synes nærliggende at bruge den Slags Beløb til Afbetaling paa Reguleringskontoen. Men her er det, man maa være opmærksom paa, at man ikke med Sikkerhed kan vide, hvad de kommende Aar vil bringe. Man har imidlertid en vis Grund til at formode, at de kommende Aar vil blive alt andet end lystelige finansielt og økonomisk set for dette Land, og under de